

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om advies, krachtens artikel 218, lid 11, VWEU, ingediend door Europese Commissie

(Advies C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Procestaal: alle officiële talen***Verzoekende partij**

Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët, gemachtigden)

Aan het Hof voorgelegde vraag

Valt de aanvaarding van de toetreding van een derde land tot het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 8 maart 2013 — A/B e.a.

(Zaak C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Procestaal: Duits***Verwijzende rechter**

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

Verwerende partijen: B e.a.

Prejudiciële vragen

1) Brengt het bij de handhaving van het recht van de Europese Unie in acht te nemen Europeesrechtelijke „gelijkwaardigheidsbeginsel” mee dat in een procesrechtelijk stelsel waarin

weliswaar de gewone gerechten die uitspraak moeten doen in een zaak, ook de grondwettigheid van wetten dienen te beoordelen, maar de bevoegdheid om met de grondwet strijdige wetten te vernietigen, is voorbehouden aan een op bijzondere wijze georganiseerd constitutioneel gerechtshof, de gewone gerechten ook in geval van strijdigheid van een wet met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie hangende het geding het constitutionele gerechtshof om vernietiging van die wet moeten verzoeken, en niet ermee kunnen volstaan de wet in het concrete geval buiten toepassing te laten?

- 2) Moet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een bepaling van procesrecht op grond waarvan een internationaal onbevoegd gerecht voor een partij zonder bekende woon- of verblijfplaats een zaakwaarnemer bij afwezigheid („Abwesenheitskurator”) aanwijst, die dan door zijn „verschijning” internationale bevoegdheid kan scheppen?
- 3) Moet artikel 24 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat van een „verschijning van de verweerder” in de zin van deze bepaling sprake is indien de betrokken proceshandeling is verricht door de verweerder zelf dan wel door een door hem gemachtigde procesvertegenwoordiger, of geldt dit zonder enige restrictie ook bij een overeenkomstig het recht van de betrokken lidstaat aangewezen zaakwaarnemer bij afwezigheid?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 21 mei 2013 — Elcogás, S.A./Administración del Estado en Iberdrola, S.A.

(Zaak C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Procestaal: Spaans***Verwijzende rechter**

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Elcogás, S.A.

Verwerende partijen: Administración del Estado en Iberdrola, S.A.

Prejudiciële vraag

Kunnen artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie inzake dat artikel (in het bijzonder de arresten in de zaken C-379/98 ⁽¹⁾ en C-206/06 ⁽²⁾) aldus worden uitgelegd dat de jaarlijkse bedragen die aan de vennootschap Elcogás, als eigenaar van een bijzondere installatie voor het opwekken van elektriciteit overeenkomstig de door de ministerraad voor die vennootschap goedgekeurde bijzondere saneringsplannen zijn toegekend, als „steunmaatregel van een staat of met staatsmiddelen bekostigd” worden aangemerkt wanneer de inning van die bedragen onder de algemene post „permanente kosten van het elektriciteitsnet” valt, die door alle gebruikers worden betaald en door opeenvolgende betalingen door de Comisión Nacional de Energía zonder beoordelingsmarge overeenkomstig vooraf vastgestelde wettelijke criteria aan de ondernemingen uit de elektriciteitssector worden overgemaakt?

⁽¹⁾ Jurispr. 2001, blz. I-2099.

⁽²⁾ Jurispr. 2008, blz. I-5497.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanje) op 22 mei 2013 — Barclays Bank, S.A./Sara Sánchez García en Alejandro Chacón Barrera

(Zaak C-280/13)

(2013/C 226/05)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Barclays Bank, S.A.

Verwerende partijen: Sara Sánchez García en Alejandro Chacón Barrera

Prejudiciële vragen

1) Moeten richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen ⁽¹⁾ en de gemeenschapsrechtelijke beginselen van consumentenbescherming en contractueel evenwicht aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de Spaanse hypotheekregeling op grond waarvan de hypothecaire schuldeiser wel meer zekerheden kan verlangen wanneer de taxatiewaarde van een verhypothekerde onroerende zaak met 20 % daalt, maar de consument/schuldenaar/geëxecuteerde, in het geval van hypothecaire executie, na een afwijkende taxatie niet kan verzoeken om aan-

passing van die taxatiewaarde, althans niet voor de toepassing van artikel 671 LEC ⁽²⁾, wanneer de taxatiewaarde met hetzelfde of een hoger percentage is gestegen in de tijd tussen de vestiging van de hypotheek en de executie ervan?

- 2) Moeten richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen en de gemeenschapsrechtelijke beginselen van consumentenbescherming en contractueel evenwicht aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de Spaanse procesrechtelijke regeling betreffende hypothecaire executie op grond waarvan de schuldeiser/executant de verhypothekerde onroerende zaak voor 50 % (thans 60 %) van haar taxatiewaarde kan verkrijgen, zodat er voor de consument/schuldenaar/geëxecuteerde sprake is van een ongerechtvaardigde sanctie van 50 % (thans 40 %) van de taxatiewaarde?
- 3) Moeten richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen en de gemeenschapsrechtelijke beginselen van consumentenbescherming en contractueel evenwicht aldus worden uitgelegd dat, ofschoon het nationale procesrecht dit toestaat, sprake is van misbruik van recht en ongerechtvaardigde verrijking wanneer de schuldeiser/executant, na verkrijging van de verhypothekerde onroerende zaak voor 50 % (thans 60 %) van de taxatiewaarde, tot algehele voldoening van de schuld om verlot tot executie verzoekt voor het openstaande bedrag, hoewel de taxatiewaarde en/of de werkelijke waarde van de verkregen zaak hoger is dan de totale schuld?
- 4) Moeten richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen en de gemeenschapsrechtelijke beginselen van consumentenbescherming en contractueel evenwicht aldus worden uitgelegd dat de verkrijging van de verhypothekerde onroerende zaak waarvan de taxatiewaarde en/of werkelijke waarde hoger is dan de totale hypothecaire lening, leidt tot toepassing van artikel 570 LEC, dat de plaats moet innemen van de artikelen 579 en 671 LEC, zodat moet worden aangenomen dat de schuldeiser/executant volledig is voldaan?

⁽¹⁾ Richtlijn betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (wetboek van burgerlijke rechtsvoordeeling).

Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2013 door Lord Inglewood e.a. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 13 maart 2013 in de gevoegde zaken T-229/11 en T-276/11, Inglewood e.a./Parlement

(Zaak C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: Lord Inglewood e.a. (vertegenwoordigers: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advocaten)